

Her har vi brug for at forstå de mentale forbehold, som alle, der ikke bryder sig om store, centralistiske bureaukratier, har, men vi har også brug for at forklare, at dette er en historisk mulighed, hvor netop udvidelsen med de nye demokratier, dem, der indtil for 10 år siden var spærret inde bag jerntæppet, er den historiske mulighed for det nye Europa.

Nogle tror, at man med fordel kan lukke sig inde, bygge et nyt Dannevirke og trække vindbroen op. Men det er ikke bare virkelighedsflugt, det er også at forspilde en mulighed for Danmark, for det er passé med at hygge sig i smug.

Vi har på det seneste set en gruppering i Folketinget og i dansk politik i det hele taget, som har to ekstreme kendetegn: nationalisme og egoisme – ikke nationalisme af den glade og åbne karakter, hvor vi er stolte over, hvad Danmark kan udrette, men af den sure og lukkede karakter, hvor det, det drejer sig om, er at lukke vore grænser og overvåge, at ikke nogen kommer for tæt på os, og hvor vi har glemt, at nationalismen var Europas svøbe i dette århundrede og stadig væk er det, og en egoisme, hvor det drejer sig om først og fremmest og helst kun at hjælpe danske statsborgere, hvor der er noget galt, hvis vi skal gøre noget for andre landes statsborgere, og hvor det ikke er nok at se på humanismen, men hvor vi i stedet ser på, hvad der er os geografisk nært og ikke fremmed.

Det er en tendens, som vi beklager fra radikal side, og det er en tendens, som siger noget om samarbejdsmulighederne i det danske Folketing.

Hvad er der blevet af det, man kunne kalde anstændig borgerlighed? Hvad er der blevet af Højskolevenstre, og hvad er der blevet af den Christmas Møllerske konservatisme? Efter dagens debat må man konkludere, at begge dele er væk, pantsat til de to partier på højrefløj, som V og K er nødt til at samarbejde med, hvis de vil være et alternativ til den siddende regering, og derfor må jeg konkludere, at der ikke er noget alternativ til det samarbejde, som i øjeblikket foregår mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Hr. Jørgen Estrup beskæftigede sig langt om længe også lidt med udlændingepolitikken. Det er jo ellers dagens centrale samtaleemne, men

det var helt tydeligt nølende og tøvende, hr. Estrup overhovedet kom ind på den. Men hr. Estrup kom dog ind på den.

Jeg har tidligere i dag efterlyst et meget klart svar enten fra Det Radikale Venstre eller fra repræsentanter for regeringen som sådan, men nu er det altså hr. Estrup, der som Det Radikale Venstres ordfører naturligt må svare på følgende spørgsmål: Støtter Det Radikale Venstre de tanker, som indenrigsministeren har givet udtryk for om en ændring af udlændingepolitikken?

Nu kan man jo diskutere, om det, indenrigsministeren har sagt, er udtryk for en stramning; men lad nu det ligge. Det interessante her og nu er: Støtter Det Radikale Venstre indenrigsministerens tanker? Er det indenrigsministeren, eller er det hr. Estrup, der repræsenterer regeringens politik?

Jeg noterede mig, at hr. Estrup i sit indlæg læste op af den kronik, som tre medlemmer af Det Radikale Venstres folketingsgruppe i dag har skrevet til indenrigsministeren i Ekstra Bladet under overskriften: »Duer ikke, Birthe«. Betyder det, at Det Radikale Venstre er imod indenrigsministerens udspil?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil ikke forholde mig så meget til de ting, som blev sagt i hr. Jørgen Estrups ordførertale, men nok så meget til de ting, der ikke blev sagt.

Og dér vil jeg godt vide: Er det i overensstemmelse med De Radikales prioriteringer, at der hverken i åbningstalen eller i lovkataloget er omtalt et eneste konkret initiativ til nedbringelse af CO₂-udslip fra f.eks. energiproduktion og fra trafik?

Og så kunne jeg godt lide at vide, hvis ikke regeringen har nogen, hvad der så er De Radikales helt konkrete forslag på det område? Hvad er det for nogle initiativer, man vil tage, der bevirker, at regeringen vil være i stand til at opfylde sin egen CO₂-målsætning? Det begynder jo snart for alvor at brænde på.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hr. Jørgen Estrup roste regeringens udspil omkring vandmiljøplanen. Det er jo faktisk som at høre debatten i 1986. Dengang kunne man heller ikke trække De Radikale til truget med hensyn til at kræve en omstilling af landbruget